

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXII. — Wydana i rozesłana dnia 18. grudnia 1897.

Treść: (M 287—290.) 287. Rozporządzenie, którym podają się do wiadomości przepisy Procedury cywilnej niemieckiej, tyczące się egzekucji przymusowej z wyroków zagranicznych i stopień wzajemności postanowieniami temi zapewnionej. — 288. Rozporządzenie, którym podają się do wiadomości przepisy Procedury cywilnej włoskiej, tyczące się egzekucji przymusowej z wyroków zagranicznych i stopień wzajemności postanowieniami temi zapewnionej. — 289. Rozporządzenie, którym podają się do wiadomości przepisy obowiązujące w księstwie Liechtenstein pod względem egzekucji austriackich tytułów egzekucyjnych i stopień wzajemności takowemi zapewnionej. — 290. Rozporządzenie, którym podaje się do wiadomości przepisy obowiązujące w kantonie Waadt pod względem egzekucji z wyroków zagranicznych i stopień wzajemności takowemi zapewnionej.

287.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 10. grudnia 1897,

którem podają się do wiadomości przepisy Procedury cywilnej niemieckiej, tyczące się egzekucji przymusowej z wyroków zagranicznych i stopień wzajemności postanowieniami temi zapewnionej.

Procedura cywilna z dnia 30. stycznia 1877 (Dziennik ustaw państwa strona 83) w państwie niemieckiem obowiązująca, zawiera co do egzekucji przymusowej z wyroków zagranicznych następujące przepisy przez Rząd cesarsko niemiecki w całej osnowie zakomunikowane.

§. 660.

„Egzekucja przymusowa z wyroku Sądu zagranicznego odbywa się tylko w takim razie, jeżeli jej dopuszczalność wyrzeczona jest wyrokiem egzekucyjnym.

Do podania skargi o wydanie takowego właściwym jest Sąd urzędowy lub Sąd ziemski, który dla dłużnika jest Sądem zwyczajnym powszechnym a w braku takowego Sąd urzędowy lub Sąd ziemski, w którym stosownie do §. 24 można wytaczać skargę przeciw dłużnikowi.“

§. 661.

„Wyrok egzekucyjny wydać należy bez badania prawności decyzyi.

Nie należy go wydać:

1. jeżeli wyrok Sądu zagranicznego według prawa, które dla tego Sądu jest obowiązującym, nie nabył jeszcze prawomocności;

2. jeżeli zapomocą egzekucji ma być wymuszona czynność, która według prawa sędziego niemieckiego, oceniającego dopuszczalność przymusowego wykonania, nie może być wymuszona;

3. jeżeli według prawa sędziego niemieckiego, oceniającego dopuszczalność przymusowego wykonania, Sąd tego państwa, do którego Sąd zagraniczny przynależy, nie byłby właściwe;

4. jeżeli dłużnik skazany jest Niemcem i nie wdawał się w proces, o ile wezwanie lub zarządzenie proces wszczynające nie było mu doręczone ani w państwie sądu procesowego, ani przez udzielenie pomocy prawnej w państwie niemieckiem;

5. jeżeli wzajemność nie jest zapewniona.“

Rząd cesarsko niemiecki oświadczył, że w zastosowaniu tych postanowień ustawowych w państwie niemieckiem, o ile dotyczyasowa praktyka Sądów tamtejszych dozwala o tem wnioskować.

mogą uzasadniać wykonanie przymusowe, wszystkie te uchwały i rezolucye Sądów austriackich, które spór pomiędzy stronami załatwiają na podstawie zwyczajnego lub suniarycznego postępowania procesowego, zapewniającego posłuchanie obu stron, przyczem obojętną jest rzeczą, czy uchwały i rezolucye wydane zostały także w zewnętrznych formach wyroku i czy także istotnie obie strony pertraktowały.

Według tego w państwie niemieckiem uwzględniają się do przymusowego wykonania tytuły egzekucyjne, wymienione w §. 1 Ordynacyi egzekucyjnej z dnia 27. maja 1896 (Dz. u. p. Nr. 79) pod l. 1, 2, 3, tudzież decyzye co do kosztów postępowania i posiadające moc wykonawczą wyciągi urzędowe z protokołów likwidacyjnych, spisanych w toku postępowania konkursowego (§. 1, l. 7 Ordynacyi egzekucyjnej), jakoteż wyroki Sądów przemysłowych (§. 1, l. 11 Ordynacyi egzekucyjnej).

W tym stopniu uważać też należy wzajemność za zapewnioną, gdy stosownie do §. 79 Ordynacyi egzekucyjnej idzie o egzekucję na zasadzie aktów i dokumentów w państwie niemieckiem sporządzonych.

Ruber r. w.

288.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 10. grudnia 1897,

którem podają się do wiadomości przepisy Procedury cywilnej włoskiej, tyczące się egzekucji przymusowej z wyroków zagranicznych i stopień wzajemności postanowieniami temi zapewnionej.

Rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. września 1879, Dz. u. p. Nr. 120, podano do wiadomości na zasadzie oznajmienia Rządu królewsko włoskiego, że celem dochodzenia w postępowaniu delibacyjnym nie będzie już badanie, czy wyrok zagraniczny, który ma być wykonany, nie jest oczywiście niesprawiedliwy, lecz zbadanie następujących okoliczności stosownie do artykułu 941 włoskiej Procedury cywilnej:

1. czy Sąd, który wydał wyrok, był właściwym;

2. czy przed wydaniem wyroku strony otrzymały przepisane wezwanie;

3. czy strony były zgodnie z ustawą reprezentowane lub czy w sposób zgodny z ustawami zostały skazane zaocznie;

4. czy wyrok nie zawiera postanowień sprzeciwiających się publicznemu porządkowi lub prawu publicznemu krajowemu.

Według ponownego uwiadomienia Rządu królewsko włoskiego oznajmienie to zgadza się także z obecnym stanem ustawodawstwa włoskiego i według odnośnych postanowień ustaw włoskich tudzież według zasad powszechnego prawa prywatnego międzynarodowego we Włoszech obowiązujących, każdy akt, będący według ustaw kraju, w którym został sporządzony, tytułem egzekucyjnym, ma być także we Włoszech za taki uważany, niezawisłe od wzmiękowanego wyżej badania w postępowaniu delibacyjnym.

W tym stopniu uważać też należy wzajemność za zapewnioną, gdy stosownie do §. 79 Ordynacyi egzekucyjnej idzie o egzekucję aktów i dokumentów sporządzonych w królestwie włoskiem.

Ruber r. w.

289.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 10. grudnia 1897,

którem podają się do wiadomości przepisy obowiązujące w księstwie Liechtenstein pod względem egzekucji austriackich tytułów egzekucyjnych i stopień wzajemności takowemi zapewnionej.

Obowiązująca w księstwie Liechtenstein ustanowiona z dnia 13. lipca 1897, o tytułach egzekucyjnych austriackich, które w księstwie Liechtenstein mogą być wykonane (Dziennik ustaw krajowych liechtensteinskich Nr. 4), przez książęcą kancelaryę nadworną liechtensteinską w całej osnowie do wiadomości podana, sianowi:

Artykuł 1.

Od dnia, w którym Ordynacya egzekucyjna z dnia 27. maja 1896 (Dz. u. p. Nr. 79) wejdzie w wykonanie w królestwach i krajach monarchii austriacko-węgierskiej w Radzie państwa reprezentowanych, Sądy księstwa Liechtenstein dozwalać będą egzekucji w myśl przepisów ustaw w księstwie Liechtenstein obowiązujących na zasadzie następujących tytułów egzekucyjnych, wychodzących od tamtejszych Sądów:

1. na zasadzie wyroków końcowych oraz wyroków częściowych Sądów tamtejszych, jeżeli nie ma miejsca dalszy tok instancji przeciw takowym lub przynajmniej, jeżeli niema środka prawnego wstrzymującego egzekucję;

2. na zasadzie nakazów płatniczych, przez tamtejsze Sądy wydanych w postępowaniu nakazowym i wekslowem, jeżeli przeciwko nim nie poczyniono zarzutów w czasie właściwym;

3. na zasadzie poleceń zapłaty wydanych w postępowaniu wezwawczemu, które już nie podlegają zarzutom;

4. na zasadzie ugód, zawartych przed Sądem cywilnym w przedmiocie roszczeń z prawa prywatnego.

Artykuł 2.

Egzekucji tej można dozwalać tylko w tym razie, jeżeli według postanowień w księstwie obowiązujących sprawą mogła być sądownie rozstrzygnięta w królestwach i krajach monarchii austro-węgierskiej w Radzie państwa reprezentowanych, prawomocność tytułu egzekucyjnego jest udowodniona i dopóki tam zapewnione będzie takie samo postępowanie względem tutejszych poddanych jak względem własnych.

Artykuł 3.

Właściwość Sądu kontraktowego uznawana będzie tylko w razie wyraźnego poddania się jurysdykcji c. k. Sądu austriackiego lub w tym przypadku, jeżeli miejscie, w którym zapłata ma być uiszczena, lub inny obowiązek dopełniony, albo miejsce, w którym można pozywać, stwierdzone jest oświadczeniem obowiązanego.

Artykuł 4.

Zresztą postanowienia ustawy z dnia 16. grudnia 1891, Nr. 9 liechtensteinskiego Dziennika ustaw krajowych, tyczące się wykonywania wyroków cywilno-sądowych zagranicznych w księstwie Liechtensteinie, o ile postanowieniami powyższemi nie są od tego wyłączone, mają być posilkowo stosowane. *

W tym stopniu uważać też należy wzajemność za zapewnioną, gdy stosownie do §. 79 Ordynacji egzekucyjnej idzie o egzekucję na zasadzie aktów i dokumentów w księstwie Liechtenstein sporządzonych.

Ustawa krajowa liechtensteinska z dnia 16. grudnia 1891 została podana do wiadomości rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15. stycznia 1892 (Dz. u. p. Nr. 112).

Ruber r. w.

290.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 10. grudnia 1897,

którem podaje się do wiadomości przepisy obowiązujące w kantonie Waadt pod względem egzekucji z wyroków zagranicznych i stopień wzajemności takowemi zapewnionej.

Według oświadczeń Rady stanu kantonu Waadt z dnia 9. marca 1897, przepisy ustawy federacyjnej z dnia 11. kwietnia 1889 o egzekwowaniu długów i o upadłościach, każdy może na zasadzie samego twierdzenia, że jest wierzycielem innej osoby w kantonie Waadt zamieszkałej, chociażby żadnego tytułu nie posiadał, wytoczyć przeciw tej osobie egzekucję długu.

Tem bardziej więc mają pod tym względem w kantonie Waadt charakter wykonalności — z zastrzeżeniem na rzecz obowiązanych i trzecich osób prawa założenia protestacy („wniosek prawnny“) — wszelkie wyroki Sądów austriackich, opiewające na zapłacenie pieniędzy lub danie zabezpieczenia, jakież wszelkie dokumenta publiczne lub prywatne

Jeżeli wyrok w Austrii wydany, opatrzony jest formułą „Exequatur“ Rady stanu, natenczas, stosownie do oświadczenia tej Władzy, służy aktowi sądowemu także to dobrodziejstwo, że z powołaniem się na wyrok można żądać stanowczego uchylenia nie uzasadnionej protestacy („otwarcia toku prawa“) przez obowiązanego założonej. Toż samo rozumie się o ugadach sądowych i przyznaniach sądowych, które w Austrii przyszły do skutku.

Według artykułu 519go Procedury cywilnej waadtlandzkiej udziela się Exequatur pod następującymi warunkami:

1. wyrok powinien być opatrzony potwierdzeniem właściwej Władzy tego kraju, w którym został wydany, jako jest prawomocny i wykonalny;
2. powinna być zapewniona wzajemność co do podobnych wyroków Sądów waadtlandzkich.

Odmawia się Exequatur:

1. gdy orzeczenie nie jest prawomocne;
2. jeżeli Sąd wyrokujący nie był właściwym
3. gdyby wykonanie mogło zakłócić porządek publiczny.

Według tego wzajemność uważać należy za zapewnioną, gdy stosownie do §. 79go Ordynacji egzekucyjnej idzie o egzekucję na zasadzie wyroków Sądów waadtlandzkich, opiewających na zapłacenie pieniędzy lub danie zabezpieczenia, albo na zasadzie ugód sądowych tamże zawartych.

Ruber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1898 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1898, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **4 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płaci:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . .	25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . .	16 zł.
1859 " 1868	12 "	1879 "	1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . .	60 zł.		

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . .	16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . .	20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . .	30 zł.		

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1898:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1866 za . . .	2 zł. 20 c.	Rocznik 1883 za . . .	2 zł. 50 c.
1850 " . . .	5 " 25 "	1867 " . . .	3 " — "	1881 " . . .	2 " 50 "
1851 " . . .	1 " 30 "	1868 " . . .	2 " — "	1885 " . . .	1 " 80 "
1852 " . . .	2 " 60 "	1869 " . . .	3 " — "	1886 " . . .	2 " 30 "
1853 " . . .	3 " 15 "	1870 " . . .	1 " 40 "	1887 " . . .	2 " 50 "
1854 " . . .	4 " 20 "	1871 " . . .	2 " — "	1888 " . . .	4 " 20 "
1855 " . . .	2 " 35 "	1872 " . . .	3 " 20 "	1889 " . . .	3 " — "
1856 " . . .	2 " 45 "	1873 " . . .	3 " 30 "	1890 " . . .	2 " 70 "
1857 " . . .	2 " 85 "	1874 " . . .	2 " 30 "	1891 " . . .	3 " — "
1858 " . . .	2 " 40 "	1875 " . . .	2 " — "	1892 " . . .	5 " — "
1859 " . . .	2 " — "	1876 " . . .	1 " 50 "	1893 " . . .	3 " — "
1860 " . . .	1 " 70 "	1877 " . . .	1 " — "	1894 " . . .	3 " — "
1861 " . . .	1 " 50 "	1878 " . . .	2 " 30 "	1895 " . . .	3 " 50 "
1862 " . . .	1 " 40 "	1879 " . . .	2 " 30 "	1896 " . . .	3 " 50 "
1863 " . . .	1 " 40 "	1880 " . . .	2 " 20 "	1897 " . . .	7 " 50 "
1864 " . . .	1 " 40 "	1881 " . . .	2 " 20 "		
1865 " . . .	2 " — "	1882 " . . .	3 " — "		

Rocznik 1897 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1897 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posylki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamowac należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą cenną handlową** ($1/4$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie** roczniki 1849 aż do 1897 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1897 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1898 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($1/4$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełniania niekompletnych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materyi.